

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/4/2012/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

114/2012. (III. 21.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹2011. október 25-én előterjesztett **panaszát** a 2012. március 21-én – dr. Kádár András Kristóf testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a .

A Testületnek a panasz elbírálására nincs hatásköre.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos 2011. október 25-én kelt levelében fogalmazta meg panaszát, amelyet postai úton juttatott el a Testület részére. Beadványában utalt rá, hogy a Budaörsi Rendőrkapitányság nyomozásának vonatkozásában már folytatott levelezést a Testülettel, azonban beadványának elkészítése és hatáskörhiány miatt a Testület akkor érdemben nem tudott foglalkozni ügyével. A könnyebb érthetőséget elősegítendő, a Testület alábbiakban elsőként az ügy előzményeit ismerteti.

1) A panaszos első alkalommal 2010. szeptember 15-én íródott levelében kérte a Testület segítségét. Beadványában a Budaörsi Rendőrkapitányság jelentős kárt okozó csalás büntetének megalapozott gyanúja miatt indított nyomozásával szemben élt panasszal, kifogásolva, hogy a nyomozóhatóság intézkedési kötelezettségének elmulasztott eleget tenni.

A panaszos gyermekkori barátjának élettársával közös üzleti vállalkozásba kezdett és 2009. március 2-án 5.000.000 Ft-ot bocsátott üzlettársa rendelkezésére, amely összeg átadását

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

szerződésbe foglalták. A közös üzleti vállalkozás tárgya egy 40.000 Euró értékű, használt beltéri golf-szimulátor közös megvásárlása és üzemeltetése lett volna, egy B. városbeli luxusszállodában. A panaszos üzlettársa 2009. júniusában a panaszos kérése ellenére megtagadta a pénz visszafizetését – ebből a panaszos számára világossá vált, hogy őt üzlettársa már a pénz átadását megelőzően tévedésbe ejtette, amikor azt állította, hogy a szálloda vezetése beleegyezett a golf szimulátor beépítésébe és tartós bérbeadásába. A panaszos büntetőeljárást kezdeményezett volt üzlettársával szemben, akinek tanúként történt kihallgatása során – meglátása szerint – megállapítást nyert, hogy állításaival szemben a szálloda igazgatója nem kötött vele semmiféle megállapodást a beltéri szimulátor tárgyában, sőt, feltehetően nem is tudott szerződéskötési szándékáról. A volt üzlettárs kihallgatásakor a panaszos álláspontja szerint még számos olyan tényre derült fény, amely a panaszos tévedésben tartásának bizonyítására alkalmas lett volna. A panaszos úgy véli, hogy mindezzel kapcsolatban a nyomozóhatóság elmulasztotta megvizsgálni a csalás elkövetési magatartásának megvalósítását. A panaszosnak meggyőződése, hogy volt üzlettársa a golf-szimulátort valójában meg sem vásárolta, hanem csak egy angol nyelvű, színlelt adásvételi szerződést készített egy német barátja segítségével, amellyel a nyomozóhatóságot kívánta félrevezetni. A panaszos indítványozta a német szerződő fél büntetőjogi felelősségének vizsgálatát, azonban a nyomozóhatóság ezen indítványát érdemtelennak titulálta, és elutasította. A volt üzlettárs a panaszos pénzét visszaadni nem volt hajlandó, a szimulátor megvásárlását pedig azóta sem igazolta.

A panaszos 2009. december 3-án tett feljelentést a Budaörsi Rendőrkapitányságon csalás büntette miatt. Beadványában kifejtette, hogy a feljelentés megtétele és a nyomozás megszüntetése (2010. május 18.) között eltelt időintervallumban a nyomozóhatóságnak minden körülményt meg kellett volna vizsgálnia a bűncselekmény felderítése érdekében – álláspontja szerint erre azonban nem került sor. A nyomozást első alkalommal 2010. március 2-án szüntették meg bűncselekmény hiányában. A határozat ellen a panaszos panaszt terjesztett elő, melynek hatására az ügyész elrendelte a nyomozás továbbfolytatását és előírta a nyomozóhatóságnak a panaszos volt üzlettársa tanúkénti kihallgatását. A volt üzlettárs meghallgatására a feljelentett cselekmény vonatkozásában akkor került sor először. Ezt követően, ahelyett, hogy a vallomás valóságát ellenőrizte volna, a nyomozóhatóság a kihallgatást követő negyedik napon, azaz 2010. május 18-án ismételten bűncselekmény hiányában szüntette meg a büntetőeljárást, holott a nyomozás határidejéből még majdnem 3 hónap rendelkezésre állt. A nyomozóhatóság elmulasztotta leellenőrizni, hogy a szimulátor megvásárlása valóban megtörtént-e, valamint a volt üzlettárs által bizonyítékként benyújtott angol nyelvű iratokat is elmulasztotta lefordíttatni. A panaszos értetlenül áll a nyomozóhatóság passzivitása előtt. A panaszos a nyomozás megszüntetése ellen ismételten panasszal élt, azonban azt az ügyész nem találta alaposnak, és azzal az indokkal, hogy a nyomozás adatai alapján nem állapítható meg bűncselekmény elkövetése, és az eljárás folytatásáról sem várható eredmény, elutasította. A panaszos úgy véli, hogy a nyomozóhatóság a volt üzlettárs tanúkénti kihallgatását követő 4 napban semmilyen egyéb olyan nyomozati cselekményt nem végzett, amelyből ilyen következtetésre juthatott volna. Beadványában a panaszos hivatkozott a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 11. §-ának (1) bekezdésére, amely kimondja, hogy a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni. A panaszos álláspontja szerint ezen kötelezettség teljesítésére az ő ügyében nem került sor, és úgy véli, hogy az intézkedés elmulasztása – tehát az, hogy az állam magántulajdonát nem részesítette védelemben – alapjogait sértette. Mindezekre tekintettel kérte a Testületet eljárásának lefolytatására.

2) 2010. szeptember 29-én kelt levelében a Testület elnöke tájékoztatta a panaszost a Testület hatáskörére, valamint a panasz előterjesztésének határidejére irányadó jogszabályi rendelkezésekről. A Testület elnöke tudatta a panaszossal, hogy az Rtv. 92. § (1) bekezdésének értelmében a Testületnek nincs hatásköre büntetőeljárás megindítására, a büntetőeljárás során foganatosított eljárási cselekmények megítélésére, és eredményének megváltoztatására. Erre való tekintettel a Testület hatáskörének hiányát állapította meg, és tájékoztatta a panaszost, hogy az Rtv. 93. § (1) bekezdésében meghatározott nyolc napos határidő a felsorolt rendőri intézkedésekre, azok elmulasztására, valamint a rendőrségi kényszerítő eszközök alkalmazására terjed ki.

3) A fentiekben kifejtett történések folyamánként, 2011. október 25-én kelt, ismételt panaszbeadványában a panaszos az alábbiakról számolt be. A panaszos következő panaszát már a Legfőbb Ügyészséghez címezte, melynek következtében 2011. február 4-én a nyomozást ismételten folyamatba helyezték. A panaszos 2011. február 28-i keltezéssel levélben indítványokat tett és kérelmekkel fordult a B. városi Ügyészség vezetőjéhez, melyre a panaszbeadvány megírásáig nem kapott választ. 2011. április 28-án a Budaörsi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályának vezetőjéhez címzett levelében kért tájékoztatást a nyomozás állásáról, válasz azonban erre a levélre sem érkezett. A panaszos 2011. májusának elején telefonon kereste meg az ügy előadóját, aki folytatólag tanúkihallgatásra idézte be, melyen a panaszos jogi képviselőjével együtt jelent meg.

Kihallgatásán a panaszos elé tárták azon helyszíni szemléről felvett jegyzőkönyvet, amelyet a volt üzlettárs K. városbeli lakásán foganatosítottak a rendőrök. A jegyzőkönyvből és a kapcsolódó rendőri jelentésből kitűnt, hogy a panaszos volt üzlettársát felszólították az általa állítólag megvásárolt, adásvételi szerződéssel és fényképekkel igazolt, egyedi azonosító jelekkel rendelkező golf szimulátor megmutatására. A férfi a rendőr felszólításra bemutatott egy tárgyat, annak alkatrész-elemein azonban sem a márkajelzés, sem a szerződésben rögzített egyedi azonosító jelek nem voltak fellelhetőek. Rendőri kérdésre a panaszos kifejtette, hogy meglátása szerint az azonosító jelek hiánya nem meglepő, mivel már korábban is feltételezte, hogy volt üzlettársa valójában nem vásárolta meg a szimulátort, csak a nyomozóhatóságot és őt kívánta félrevezetni. A panaszos előadta a rendőrségen azt is, hogy a szóban forgó K. városban található lakás garázsában több szimulátor-alkatrész van elraktározva, melyeket 2009. júniusában ő is látott. A panaszos azon meggyőződését is közölte kihallgatásán, hogy amennyiben az adásvételi szerződésben szereplő, egyedi azonosító jelekkel rendelkező szimulátor bemutatására nem került sor, úgy a bűncselekmény elkövetésének gyanúja teljességgel megalapozottá vált. Vallomásának rögzítését követően, az előadó közölte a panaszossal, hogy a további intézkedéseket a nyomozást felügyelő ügyéssel egyeztetve fogják megtenni.

Két hónap eltelte után a panaszos telefonon érdeklődött az előadónál, hogy történt-e gyanúsítás az ügyben, valamint végeztek-e nyomozási cselekményeket indítványa tárgyában. Az ügyintéző tájékoztatta a panaszost, hogy gyanúsítottja továbbra sincs az ügynek, azzal kapcsolatban azonban, hogy milyen nyomozási cselekményeket végeztek el, és hol tart jelenleg az ügy, nem adott telefonon felvilágosítást. Ezt követően a panaszos a B. városbeli Ügyészség vezetőjéhez, valamint a Budaörsi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályának vezetőjéhez ismételten leveleket intézett, választ azonban továbbra sem kapott. A panaszos álláspontja szerint a nyomozás folyik, azonban ez leginkább abban nyilvánul meg, hogy a nyomozásra rendelkezésre álló határidőből egyre kevesebb van hátra. Úgy véli, egyre több adat támasztja alá a bűncselekmény elkövetését, az ügyben azonban továbbra sem

gyanúsítottak meg senkit. Ezen túlmenően, a panaszos kifogásolja, hogy noha több alkalommal is levélben kért tájékoztatást az illetékes szervektől, mégsem értesítik a nyomozás jelenlegi állásáról.

4) A panaszos leveléhez mellékként csatolta a B. Városi Ügyészség Vezetőjének 2011. február 28-án, és 2011. július 8-án címzett levelét, valamint a Budaörsi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályának vezetője részére 2011. április 28-án és 2011. augusztus 12-én írott levelét, az átvételt igazoló térítvényekkel együtt. Leveleiben a panaszos – elmondásának megfelelően – tájékoztatást kér az illetékes szervektől a nyomozás állását illetően, valamint különféle indítványokat tesz a nyomozás elősegítése érdekében. Tekintettel arra, hogy a fentiekben kifejtettekben túlmenően a panaszos levelei releváns új információkat nem tartalmaznak, azok részletes ismertetésétől jelen állásfoglalásban a Testület eltekint. A forgalomban lévő, azonos paraméterekkel rendelkező golf-szimulátorok árainak összehasonlítását megkönnyítendő, a panaszos csatolt egy nagy forgalmú külföldi hirdetési portálon feladott hirdetést is.

II.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. §-ának (1) bekezdése szerint az, akinek az Rtv. IV., V. és VI. Fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el.

A Testület hatáskörébe az Rtv. idézett rendelkezése alapján kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, melyek az Rtv. IV., V. és VI. Fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

– a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (pl. intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség),

– a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (pl. igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés),

– a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (pl. testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás),
esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A panaszos beadványaiból megállapítható, hogy összességében két dolgot kifogásol: egyrészt elégtelennek találja a nyomozó hatóságnak az ügy felderítése érdekében tett lépéseit, másrészt pedig, sérelmezi, hogy sem a B. Városi Ügyészség vezetője, sem a Budaörsi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályának vezetője nem reagált beadványaira.

A Testület rámutat, hogy a fenti hatásköri rendelkezések értelmében nincs lehetősége annak vizsgálatára és elbírálására, hogy a rendőrség megfelelően látja-e el nyomozati teendőit.

A büntetőeljárásban közreműködő hatóságok tevékenységét, így a rendőrség nyomozati munkáját nem az Rtv., hanem a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) szabályozza. Ezen jogszabály megfelelő rendelkezései biztosítják a jogorvoslatot is az eljáró szervek tevékenységével – adott esetben mulasztásával –, illetve határozataival szemben is. Erre figyelemmel megállapítható, hogy a Testület nem értékelheti a büntetőeljárásban közreműködő szervek Be. szerint folytatott tevékenységét.

III.

A Testület az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése alapján, hatáskörének hiányában a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt elutasította.

Budapest, 2012. március 21.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
előadó testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESZTÜLET